

[Flemming Hansen]

ke penge og fik det råd midlertidigt at sætte dem ind i et sådant pengeinstitut. Der er vi altså ovre i den etiske side af sagen: Den bankrådgivning, man får, eller den mangel på bankrådgivning, man har fået derovre i Jylland, hvordan er det med det forhold? Det synes jeg vi skal have med under udvalgsbehandlingen.

Vi vil også om lovforslagets direkte relation til Himmerlandsbanken sige, at her blev jo stort set alle etiske regler på området misbrugt. Det er jo tilfredsstillende, at branchen nu har finpudset de etiske regler, man har, og det har jeg indtryk af at branchen har gjort sammen med forbrugerombudsmanden. Det synes vi er godt. Men vi synes også, det skal med, at i netop Himmerlandsbanksagen blev – så vidt jeg kan vurdere – også bl.a. markedsføringsloven overtrådt, for det fremgår jo af markedsføringsloven, at investering i ansvarlig kapital, der beskrives i annoncer og brochurer, ikke dækkes af Indskydergarantifonden, og at det skal fremgå, og det har jeg ikke indtryk af at det gjorde. Så der er altså endnu en overtrædelse også her.

Som jeg sagde indledningsvis, vil vi selvfølgelig se positivt på forslaget, men der er nogle ting, vi gerne vil have opklaret undervejs. Vi har en principiel betænkelighed ved, at det er Folketinget, der bestemmer, hvad mennesker må bruge deres penge til, og det vil vi tage med ind i overvejelserne. Jeg siger som sagt ikke, at vi er uenige, men der ligger nogle principielle betænkeligheder her.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg er meget glad for de spørgsmål, hr. Flemming Hansen stiller om, hvilke ting der principielt røres ved her. Det synes jeg er afgørende, også for at vi sammen bedst muligt kan finde de kriterier, vi eventuelt vil kunne arbejde videre med i det udvalgsarbejde, der forestår.

Men jeg synes, der var en modsætning i det, hr. Flemming Hansen efterfølgende sagde. Jeg vil gerne høre, om vi kan få det afklaret, for så kan vi jo se, hvor vi bevæger os hen i udvalgsbehandlingen.

Hvis man principielt først og fremmest stiller spørgsmål om, hvorvidt man fra lovgiverside skal bestemme over, hvad man som menneske, som borger i Danmark, må bruge sine

penge til – sådan tror jeg udtrykket var – er det så ikke mere betænkeligt at gå over i den boldgade, som hr. Flemming Hansen bevægede sig over i, og se på, hvad man vitterlig gør for de mennesker, som har nogle penge f.eks. hidrørende fra en kapitalpension eller en solgt ejendom, eller hvad det kan være? Det var nemlig det element, hr. Flemming Hansen nævnte som det, man måske også skulle have inden for denne lovgivnings ramme.

Der synes jeg der er en principiel betænkelighed, for det ville være lovgivning om, hvad mennesker må bruge deres penge til, mens det, forslaget lægger op til, jo netop er spørgsmålet om, hvordan må man långive, og hvad man kan yde lån til. Det synes jeg er den meget vigtige afvejning, forslaget lægger op til – netop for ikke at bevæge os ind på det, der principielt kunne være meget vanskeligere at vurdere: Hvad må mennesker i Danmark bruge deres penge til?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg vil understrege, at jeg ikke søger politisk uenighed med fru Pia Gjellerup i dette her. Sådan forstår jeg også fru Pia Gjellerup. Men man kan sige, at der jo ingen forskel er på, om folk tager 100.000 kr. fra deres beholdning eller de låner 100.000 kr., for de låner 100.000 kr., hvis de har sikkerhed i et eller andet aktiv – ellers får de ikke lov til at låne dem. Det vil sige, at det er likvid kapital kontra et eller andet aktiv. Jeg nævnte det kun, for at vi skal se det i det større perspektiv, når vi kommer til udvalgsbehandlingen.

Endelig så tror jeg, at vi alle sammen kan være enige om, at hvis de etiske regler blev fulgt – dem, som forbrugerombudsmanden og Finansrådet er enige i – så var det den allerbedste løsning. Men man må sandelig sige, at de ikke er fulgt i Himmerlandsbanksagen, og derfor er det rigtigt, at vi runder sagen her og får en bred debat om den, og den behøver ikke at være så politisk.

Pia Larsen (V):

Lovforslaget indeholder to hovedelementer. Det ene går ud på at gennemføre et EF-direktiv om kreditinstitutters store engagementer som et led i bestræbelserne på at harmonisere banklovgivningen inden for EF. Formålet er at